

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 11.472 van 21 mei 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en Asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit tot uitzetting van 19 juli 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2008.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MARCELO die loco advocaat P. CARSAU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. FIERENS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Op 19 juli 2007 werd een koninklijk besluit tot uitzetting uitgevaardigd. Betrokkene werd hiervan op 6 februari 2008 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij, naast onderhavig beroep, op dezelfde dag rees een beroep tot nietigverklaring had ingediend tegen de thans bestreden beslissing. In deze zaak werd de afstand van het geding vastgesteld (arrest nr. 11.473 van 21 mei 2008 in de zaak RvV 22.038). Dit brengt de ontvankelijkheid van onderhavig beroep niet in het gedrang.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Gelet op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, inzonderheid op de artikelen 20 en 21 gewijzigd bij de wet van 15 september 2006;
Gelet op het artikel 8 van het Europees Verdrag ter Vrijwaring van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden;
Overwegende dat de hierna nader bepaalde vreemdeling onderdaan is van Marokko;
Overwegende dat betrokkene op 15 december 1992 te Nador in het huwelijk trad met V.D.B.C., geboren te Sint-Niklaas op 12 oktober 1974, Belgische onderdaan;
Overwegende dat de echtscheiding werd uitgesproken op 29 juni 1998 door de Rechtbank van Eerste Aanleg van Antwerpen;
Overwegende dat hij gemachtigd werd zich in het Rijk te vestigen;
Overwegende dat hij zich tussen 1 februari 1996 en 13 mei 1996, op niet nader te bepalen data, en ondermeer op 12 mei 1996 schuldig heeft gemaakt aan verdovende middelen, namelijk cocaïne, te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, feit waarvoor hij op 25 juni 1996 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel van 3 jaar uitgezonderd 4 maanden effectief;
Overwegende dat hij zich op 27 juli 1998 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan diefstal door middel van geweld of bedreiging met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd bij nacht, door twee of meer personen met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden getoond of gebruikt, of de schuldige deed geloven dat hij gewapend was en met gebruik van een gestolen voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven gestolen tuig om de diefstal te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren;
inklimming of valse sleutels, feiten waarvoor hij op 22 oktober 2002 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 7 jaar;
Overwegende dat hij dienvolgens door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde ernstig heeft geschaad;
Overwegende dat de zeer ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit het gedrag van de betrokkene voortvloeit zodanig is dat zijn familiale en persoonlijke belangen (en die van de zijnen) in onderhavig geval geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde;
Gelet op het advies van de Commissie van Advies voor vreemdelingen van 11 april 2007 die meent dat de uitzetting gerechtvaardigd is;
Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, Hebben Wij besloten en besluiten Wij:
Artikel 1.- KASMI Hamid, geboren te Kebdana in 1968, wordt uitgezet.
Hij wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde bij artikel 76 van de wet van 15 december 1980, behoudens bijzondere toelating van de Minister van Binnenlandse Zaken.
Artikel 2.- Dit besluit treedt in werking vanaf de datum van invrijheidstelling van betrokkene.
Artikel 3.- Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.”

3.2. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 23 van

de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

3.3. Na een theoretisch betoog over de motiveringsplicht wijst verzoeker op zijn positieve reclassering die hij stelt doorlopen te hebben en verwijst hij hierbij naar stukken gevoegd bij zijn verzoekschrift. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de positieve evolutie die hij doorgemaakt heeft en dat enkel zijn veroordelingen op een rijtje gezet worden. Verzoeker somt de voorwaarden op die door de strafuitvoeringsrechtbank te Antwerpen op 5 juni 2007 verbonden werden aan zijn voorwaardelijke invrijheidsstelling. Verzoeker benadrukt dat hij zich aan deze voorwaarden gehouden heeft en verwijst hierbij naar de bij zijn verzoekschrift gevoegde stukken. Verzoeker voegt eraan toe dat hij sedert 10 januari 2006 interimarbeid heeft verricht zowel tijdens de periode van zijn strafonderbrekingen als tijdens zijn voorwaardelijke invrijheidsstelling. Verzoeker vervolgt dat zijn opsluiting in een gesloten centrum nefast is voor zijn interimarbeid, voor zijn afbetalingsinspanningen aan de burgerlijke partijen en voor zijn voorwaardelijke invrijheidsstelling.

3.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (R.v.St., X., nr. 110.071, 6 september 2002; R.v.St., X, nr. 132.710, 21 juni 2004). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

3.6. Artikel 20, tweede en derde lid, van de vreemdelingenwet bepalen het volgende: (...) *Onverminderd artikel 21, §§ 1 en 2, kan de in het Rijk gevestigde vreemdeling, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen. Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden. De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van meningsuiting of van deze van vreedzame vergadering of van vereniging.*

3.7. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing verwijst naar de veroordelingen van verzoeker en hieruit afleidt dat hij dienvolgens door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde ernstig heeft geschaad. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift zelf aangeeft dat de feiten waarvoor hij werd veroordeeld, ernstig zijn. Het verwijt dat verzoeker ten aanzien van de bestreden beslissing maakt door te stellen dat *“enkel de veroordelingen van verzoeker op een rijtje worden gezet”*, kan niet worden bijgetreden. Uit de opsomming van de veroordelingen blijkt de ernst van de feiten waaruit afgeleid wordt dat verzoeker door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde ernstig heeft geschaad. In het advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen van 11 april 2007 dat verleend werd aangaande de

voorgenomen maatregel tot uitzetting en dat zich bevindt in het administratief dossier wordt hieromtrent het volgende gesteld:

“De opgelopen veroordelingen zijn uitermate ernstig. Hoewel de rechter hem aanvankelijk een nieuwe kans gaf volhardde hij in de boosheid. De feiten getuigen van totaal gebrek aan enig normbesef en respect voor de integriteit van de medemens en andermans eigendommen. Dergelijke feiten laten onuitwisbare sporen na bij de slachtoffers.

Het spreekt van zelf dat een dergelijk individu een manifest en permanent gevaar oplevert voor de openbare orde en de veiligheid van de Belgische samenleving.

Dergelijke criminelen horen niet thuis in ons land. Door zijn herhaald asociaal crimineel gedrag heeft betrokkene de openbare orde en de veiligheid op bijzonder ernstige wijze geschaad. Van zijn persoon gaat een voortdurend ernstig reëel risico uit op nieuwe schendingen van de openbare orde zoals de door hem gepleegde feiten hierboven uiteengezet, maar al te zeer aantonen. De bescherming van de openbare orde dient te primeren op contacten die hij heeft met zijn alhier verblijvende vader en broer met dochtertje. Weze aangestipt dat de moeder van betrokkene in Marokko leeft.”

3.8. Wat het vermeende gebrek in de motivering van de bestreden beslissing betreft omdat niet verwezen wordt naar verzoekers inspanningen om zich te reïntegreren, stelt de Raad vast dat uit artikel 20, tweede lid, van de vreemdelingenwet niet voortvloeit dat bij een uitzettingsbesluit rekening moet gehouden worden met modaliteiten van strafuitvoering en eventuele inspanningen van de betrokken vreemdeling om zich te reïntegreren in de Belgische maatschappij. Voormeld wetsartikel bepaalt dat *“de in het Rijk gevestigde vreemdeling (...) wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad”* uitgezet kan worden. Het wordt niet betwist dat verzoeker de openbare orde ernstig heeft geschaad (zie supra punt 3.7.).

3.9. In zijn betoog verwijst verzoeker naar artikel 23 van de vreemdelingenwet. Dit bepaalt het volgende: *“De terugwijzings- en uitzettingsbesluiten, alsmede de besluiten van aanwijzing en verbod van verblijfplaats vermelden de feiten die de beslissing rechtvaardigen, tenzij redenen van Staatsveiligheid er zich tegen verzetten. In voorkomend geval wordt melding gemaakt van de besluiten van de Commissie van advies voor vreemdelingen.”*

3.10. Verzoeker bespreekt in zijn middel niet op welke wijze artikel 23 van de vreemdelingenwet zou zijn geschonden. De Raad kan wat dit betreft volstaan met de vaststelling dat het kwestieuze koninklijk besluit wel degelijk melding maakt van de feiten die de beslissing rechtvaardigen. De bestreden beslissing verwijst bovendien naar het advies van de Commissie van Advies voor vreemdelingen van 11 april 2007 in het kader waarvan betrokkene werd gehoord.

3.11. Voor wat betreft de opmerking van verzoeker dat zijn opsluiting in een gesloten centrum nefast is voor zijn interimarbeid, voor zijn afbetalingsinspanningen aan de burgerlijke partijen en voor zijn voorwaardelijke invrijheidsstelling dient gesteld te worden dat de Raad gelet op artikel 71 van de vreemdelingenwet, niet bevoegd is om zich uit te spreken over de beslissing tot vrijheidsberoving.

Het enig middel is in zijn geheel ongegrond.

3.12. De verzoekende partij heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 mei 2008 door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M. EKKA.